13/04/2023

Κύπρου Γεώργιος: “Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμά μας να παραμείνουμε στη γη των πατέρων μας”

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Η Ανάσταση διδάσκει ότι πέραν του τάφου, υπάρχει ένας άλλος κόσμος, που δίνει βαθύτερο νόημα στη ζωή του ανθρώπου τονίζει στο Πασχάλιο μήνυμά του ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος.

Στο πρώτο του Αναστάσιμο μήνυμα ως Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Κύπρου ο Μακαριώτατος στέκεται στα προβλήματα που επισκιάζουν και φέτος την ανθρωπότητα ενώ ιδιαίτερη αναφορά κάνει και στον κίνδυνο από τις προσπάθειες που γίνονται για τον εκτουρκισμό της μαρτυρικής Μεγαλονήσου καλώντας σε συστράτευση γύρο από τον στόχο ο οποίος θα εγγυάται την εθνική επιβίωση στην

πατρογονική γη.

“Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμά μας να παραμείνουμε στη γη των πατέρων μας”

“Η πείρα απέδειξε ότι οι συνεχείς υποχωρήσεις δεν εξευμενίζουν τον κατακτητή, ούτε και τον οδηγούν σε συμβιβασμό. Θα πρέπει, ως εκ τούτου, να εδράσουμε τον αγώνα μας, αμετακίνητα, σε θέσεις αρχών, που να μην μπορεί κανένας να τις αμφισβητήσει. Ποιος και με ποια κριτήρια θα αρνηθεί, στον 21ο αιώνα, το δικαίωμα περιουσίας, ελεύθερης διακίνησης και εγκατάστασης κάποιου στην ίδιά του τη χώρα, όταν αυτό το δικαίωμα κατοχυρώνεται για όλη την Ευρώπη; Ποιος και με ποια κριτήρια, αν εμείς δεν το αποδεχτούμε, θα δικαιώσει η θα δικαιολογήσει την Τουρκία στα θέματα του εποικισμού και του εθνικού ξεκαθαρίσματος; Ποιος θα παραβλέψει ότι το πρόβλημά μας είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής, όταν τεκμηριωμένα του παραθέσουμε τα γεγονότα; Όταν, όμως, εμείς δεχόμαστε από την αρχή εκπτώσεις στα δικαιώματά μας, θα ενδιαφερθούν οι άλλοι για μας; Θα πρέπει να αντιληφθούμε, ύστερα, τον σοβαρότατο κίνδυνο που προέρχεται από την είσοδο στο έδαφός μας των παράνομων Μουσουλμάνων μεταναστών, που διοχετεύει σκόπιμα η Τουρκία, με σκοπό την αλλοίωση του δημογραφικού χαρακτήρα και των ελεύθερων περιοχών• και να εργαστούμε συστηματικά για παρεμπόδιση αυτής της εισόδου. Ο κίνδυνος από τους λαθρομετανάστες αυτούς είναι τεράστιος, με επιπτώσεις στην παιδεία και στην οικονομία της χώρας μας και με ορατή τη χρησιμοποίησή τους ως πέμπτης φάλαγγας, στο εσωτερικό μας, σε περίπτωση σύρραξης. Δεν είμαστε ούτε ρατσιστές ούτε ξενοφοβικοί. Υπερασπιζόμαστε το δικαίωμά μας να παραμείνουμε στη γη των πατέρων μας”, αναφέρει.

Αναλυτικά το Πασχάλιο Μήνυμα:

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Χριστὸς Ἀνέστη»!

«Χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τοῦ ἀγγέλου δεξάμενοι», διακηρύσσουμε κι ἐμεῖς, μαζὶ μὲ τὶς Μυροφόρες γυναῖκες καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν πιστῶν, ποὺ κατακλύζουν ἀπόψε, μὲ τὶς λαμπάδες στὸ χέρι, τοὺς ναούς, ὅτι «ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως».

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, μὲ τὴ φυγόκεντρο δύναμη ποὺ τὸ χαρακτηρίζει, ἀπὸ τὸν «ἀποκεκυλισμένον λίθον τοῦ μνήματος» διεχύθη, μὲ μεγάλη ταχύτητα, παντοῦ• στὴ γῆ, στὸν οὐρανό, στὰ καταχθόνια. Κι ἐμεῖς, κατὰ τὴ μοναδικὴ καὶ φωτοφόρο αὐτὴ νύκτα, συνεορτάζομε «ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι Πάσχα Θεοῦ τὸ σωτήριον».

Ἡ ἁμαρτία τῶν πρωτοπλάστων εἶχε ὡς συνέπεια τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τὴν κυριαρχία τῆς θλίψης στὸν κόσμο. Ὁ Σταυρὸς καὶ ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ ἔδωσαν πάλιν τὴ δυνατότητα στὸν ἄνθρωπο νὰ γίνει υἱὸς Θεοῦ. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος διασαφηνίζει ὅτι «...κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ» (Ρωμ. 5, 10).

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ διακηρύττει περίτρανα ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἕνα ὂν τὸ ὁποῖο χάνεται γιὰ πάντα μὲ τὸν θάνατο, μία ἁπλὴ μηχανὴ ποὺ φθείρεται διαρκῶς μέχρις ὅτου καταλήξει στὴν ὁριστικὴ διάλυση. Ἡ Ἀνάσταση διδάσκει ὅτι πέραν τοῦ τάφου, ὑπάρχει ἕνας ἄλλος κόσμος, ποὺ δίνει βαθύτερο νόημα στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸς ὁ ἄφθαρτος κόσμος ἐγκαινιάζεται σήμερα μὲ τὴν Ἀνάσταση.

Γι' αὐτὸ καὶ στὰ πολλὰ καὶ ποικίλα προβλήματα τῆς ζωῆς, βιοποριστικά, κοινωνικά, ἐθνικά, ὑπαρξιακά, ἡ Ἐκκλησία ἀντιπαρατάσσει τὸ γεγονὸς τῆς Ἀνάστασης, τὴ νίκη ἐπὶ τοῦ θανάτου, μὲ τὴν ὁποία αἴρεται κάθε ἀδιέξοδο. Ἀφοῦ «ὁ θάνατος τεθανάτωται» κι ἀφοῦ «Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α΄ Κορ. 15, 20) τὸ μεῖζον πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου ἔχει λυθεῖ. Δὲν δικαιολογούμαστε νὰ βασανιζόμαστε ἀπὸ ἐλάσσονα προβλήματα.

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ βεβαιώνει, ἀκόμη, ὅτι ἡ ἐπέμβαση τοῦ Θεοῦ καταργεῖ κάθε ἀνθρώπινη προσπάθεια, ἡ ὁποία ἀντιβαίνει στὸ θέλημά Του καὶ ἐναντιοῦται στὸ πάνσοφο σχέδιό Του. Εἶναι ἡ αἰώνια διαβεβαίωση καὶ ἐγγύηση ὅτι οἱ ἐνάντιες δυνάμεις οὐδέποτε κατισχύουν τοῦ Θεοῦ. Φυσικὴ συνέπεια τοῦ Σταυροῦ καὶ λογικὸ ἐπακόλουθο τοῦ τάφου ἀναμενόταν νὰ ἦταν ἡ φθορὰ καὶ ὁ ἀφανισμός. Κι ὅμως, πέραν ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα μέτρα καὶ τοὺς ἀνθρώπινους ὑπολογισμούς, ἐπήγασε ἡ Ἀνάσταση. Ἀπὸ τὴν ἀπέλπιδα κατάσταση τοῦ θανάτου ἀνέτειλε ἡ χαρὰ τῆς ἀφθαρσίας.

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καλούμαστε κι ἐμεῖς νὰ ἐξέλθουμε ἀπὸ τὴ στενὴ περιοχὴ τοῦ πόνου καὶ τῆς ἀγωνίας, ἀπὸ τὴν ἄναστρη νύκτα τῶν θρήνων καὶ τῶν ὀδυρμῶν καὶ νὰ εἰσέλθουμε στὴ χαρὰ τῆς νέας πραγματικότητας.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὰ ὑπέρχρονα σωστικὰ μηνύματά της ἐπισκιάζει καὶ φέτος ἡ συνεχιζόμενη παγκόσμια οἰκονομικὴ ὕφεση, ἀπότοκο τοῦ συνεχιζόμενου πολέμου στὴν Οὐκρανία καὶ τῆς πανδημίας ποὺ ἐνέσκηψε σὲ ὅλο τὸν κόσμο, μὲ

ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ τὴν ἀνεργία τῶν νέων, τοὺς ἐξαιρετικὰ χαμηλοὺς μισθοὺς πολλῶν ἀνθρώπων, τὴν αὔξηση τοῦ κόστους ζωῆς ποὺ δυσκολεύουν τὴ ζωὴ πολλῶν. Κραυγὲς ἀγωνίας καὶ ἀνέχειας ἐκπέμπονται ἀπὸ πολλούς. Ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ὅμως, ἀντλοῦμε τὴν παραμυθία καὶ τὴ βεβαιότητα ὅτι ἡ σημερινὴ κρίση γρήγορα θὰ ὑποχωρήσει μὲ τὴν κοινή προσπάθεια ὅλων, τὴν ἐπίδειξη τῆς ἀλληλεγγύης μας πρὸς τοὺς πάσχοντες, καθὼς καὶ μὲ τὴν ἐπιστροφὴ ὅλων μας πρὸς τὸν ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντα Κύριο. Γιατὶ ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ κοντὰ Του καὶ ἡ ἐγκατάλειψη τῶν ἐντολῶν Του ἐπιτείνουν τὴν κρίση.

Ἐκτός, ὅμως, ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ ὕφεση, ποὺ ἐπηρεάζει αἰσθητὰ μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ, τὴν πατρίδα μας κυκλώνουν φέτος καὶ σοβαρότεροι κίνδυνοι, ποὺ ἅπτονται αὐτῆς τῆς ἴδιας τῆς ἐθνικῆς ἀλλὰ καὶ φυσικῆς ἐπιβίωσής μας, στὴ γῆ τῶν πατέρων μας.

Ἀπαράδεκτες νέες ἀξιώσεις τῆς κατοχικῆς δύναμης καὶ τῶν ἐδῶ ἐκπροσώπων της, γιὰ ἐπανέναρξη συνομιλιῶν πρὸς ἐπίλυση τοῦ προβλήματός μας, ἐπιχειρούμενα νέα τετελεσμένα στὴν Ἀμμόχωστο καὶ στὴ νεκρὴ ζώνη, ἐντεινόμενος ἐποικισμὸς τῶν κατεχομένων μὲ ἀφορμὴ τοὺς ἀστέγους ἀπὸ τοὺς πρόσφατους σεισμούς, ἐπιτείνουν τὴν ἀγωνία καὶ τὴν καθημερινὴ ἀβεβαιότητα τοῦ λαοῦ μας.

Τὴν ἱερότερη αὐτὴ στιγμὴ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας ἔτους ἀπευθυνόμαστε πατρικὰ πρὸς ὅλους καί, ἐν ὀνόματι τῆς κινδυνεύουσας τὸν ἔσχατο τῶν κινδύνων, τὸν κίνδυνο τοῦ ἐκτουρκισμοῦ, πατρίδας μας, καθὼς καὶ ἐν ὀνόματι τῶν προγόνων μας καὶ τῆς ὑπερτρισχιλιετοῦς Ἱστορίας μας, καλοῦμε σὲ συστράτευση γύρω ἀπὸ ἕνα στόχο, ποὺ θὰ ἐγγυᾶται τὴν ἐθνικὴ ἐπιβίωσή μας στὴν πατρογονικὴ γῆ.

Ἡ πείρα ἀπέδειξε ὅτι οἱ συνεχεῖς ὑποχωρήσεις δὲν ἐξευμενίζουν τὸν κατακτητή, οὔτε καὶ τὸν ὁδηγοῦν σὲ συμβιβασμό. Θὰ πρέπει, ὡς ἐκ τούτου, νὰ ἐδράσουμε τὸν ἀγώνα μας, ἀμετακίνητα, σὲ θέσεις ἀρχῶν, ποὺ νὰ μὴν μπορεῖ κανένας νὰ τὶς ἀμφισβητήσει. Ποιός καὶ μὲ ποιά κριτήρια θὰ ἀρνηθεῖ, στὸν 21ο αἰῶνα, τὸ δικαίωμα περιουσίας, ἐλεύθερης διακίνησης καὶ ἐγκατάστασης κάποιου στὴν ἴδιά του τὴ χώρα, ὅταν αὐτὸ τὸ δικαίωμα κατοχυρώνεται γιὰ ὅλη τὴν Εὐρώπη; Ποιός καὶ μὲ ποιά κριτήρια, ἂν ἐμεῖς δὲν τὸ ἀποδεχτοῦμε, θὰ δικαιώσει ἢ θὰ δικαιολογήσει τὴν Τουρκία στὰ θέματα τοῦ ἐποικισμοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ξεκαθαρίσματος; Ποιός θὰ παραβλέψει ὅτι τὸ πρόβλημά μας εἶναι πρόβλημα εἰσβολῆς καὶ κατοχῆς, ὅταν τεκμηριωμένα τοῦ παραθέσουμε τὰ γεγονότα; Ὅταν, ὅμως, ἐμεῖς δεχόμαστε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἐκπτώσεις στὰ δικαιώματά μας, θὰ ἐνδιαφερθοῦν οἱ ἄλλοι γιὰ μᾶς;

Θὰ πρέπει νὰ ἀντιληφθοῦμε, ὕστερα, τὸν σοβαρότατο κίνδυνο ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν εἴσοδο στὸ ἔδαφός μας τῶν παράνομων Μουσουλμάνων μεταναστῶν, ποὺ διοχετεύει σκόπιμα ἡ Τουρκία, μὲ σκοπὸ τὴν ἀλλοίωση τοῦ δημογραφικοῦ χαρακτήρα καὶ τῶν ἐλεύθερων περιοχῶν• καὶ νὰ ἐργαστοῦμε συστηματικὰ γιὰ

παρεμπόδιση αὐτῆς τῆς εἰσόδου. Ὁ κίνδυνος ἀπὸ τοὺς λαθρομετανάστες αὐτοὺς εἶναι τεράστιος, μὲ ἐπιπτώσεις στὴν παιδεία καὶ στὴν οἰκονομία τῆς χώρας μας καὶ μὲ ὁρατὴ τὴ χρησιμοποίησή τους ὡς πέμπτης φάλαγγας, στὸ ἐσωτερικό μας, σὲ περίπτωση σύρραξης. Δὲν εἴμαστε οὔτε ρατσιστὲς οὔτε ξενοφοβικοί. Ὑπερασπιζόμαστε τὸ δικαίωμά μας νὰ παραμείνουμε στὴ γῆ τῶν πατέρων μας.

Μ' αὐτὲς τὶς σκέψεις καὶ μὲ τὴν ἀγωνία γιὰ τὴν πορεία τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος νὰ μᾶς συνέχει, ἀπευθύνουμε καὶ πάλι πρὸς ὅλους τὸν ἀναστάσιμο χαιρετισμό «Χριστὸς Ἀνέστη»! Χαιρετίζουμε, ἰδιαίτερα, μὲ πατρικὴ ἀγάπη, ὅσους βιώνουν εἰσέτι τὸ ἄλγος τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς, τοὺς συγγενεῖς τῶν πεσόντων καὶ τῶν ἀγνοουμένων μας, τοὺς ἐγκλωβισμένους καὶ τοὺς πρόσφυγες, καθὼς καὶ ὅσους ὑποφέρουν ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ ὕφεση.

Ἐπαναλαμβάνουμε πρὸς ὅλους τὸ μεγάλο μήνυμα τῆς σημερινῆς μέρας, ὅτι οἱ θλίψεις καὶ οἱ ταλαιπωρίες εἶναι προσωρινές. Ἡ δύναμη τοῦ κακοῦ καὶ τῶν ἀντίθεων δυνάμεων εἶναι παροδική. Κύριος τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς μας εἶναι ὁ Ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστός, ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν!

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου,

Ἅγιον Πάσχα 2023

Διάπυρος ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι εὐχέτης

† Ο ΚΥΠΡΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Διαβάστε επίσης: Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου για τα πάθη του Χριστού και του Κυπριακού Ελληνισμού